

Írta:

2013. június 17. hétfő, 10:03

Aki ma Magyarországon, vagy inkább Pécsen él, bizonyára többször láthatott már kukákban turkáló embereket. A számuk egyre nagyobb, a gazdasági törvényszerűség, magyarul a szegénység terjedése generálja ezt a megélhetési tevékenységet. A hulladékgyűjtő edények (képünk egy ilyen mutat) forintokat, néha kincseket rejthetnek. Csak érteni, tudni kell, miképpen lehet azokat kinyerni. A legalitás, törvényesség határán, mert azért ennek az iparnak is vannak határai, mezsgyéi.

Roppant idegesítő tud lenni, ha nyári hajnalon, egy lakóövezetben valaki arra ébred, hogy kinn, a járda mentén egyesek fém sörös, esetleg üdítős dobozokat „ropogtatnak”. Pedig a guberálók célja nem a zajkeltés, hanem a pénzkeresés. Hiszen az ilyen kannákért a fémátvevők fizetnek. Nem sokat, állítólag öt ér egy forintot. Darabja 20 fillér lenne, ha még létezne ilyen fizetőeszköz, ebben a hazában. Ha kisebb helyet foglal az áru, akkor többet el lehet belőle egyszerre vinni. Ezért divat a taposásuk

A böngészők gyakran szakosodnak. Egyesek a kenyeret, mások az élelmiszert is hajlandóak kiválogatni. De ők vannak kevesebben, akik a hulladék ezen fajtájából esetleg disznót nevelnek. Mások a ruhákat próbálják kiválogatni, nem kizárt, hogy valaki a kidobott nadrágját még viszontláthatja az utcán, egy új tulajdonoson. Ennek egyik diszkrét módja, amikor nem dobják bele a gatyát a többi szemétbe, az arról lemondók. Hanem ráterítik a gyűjtő tetejére, mintegy felajánlva azt a rászorulóknak.

Nem csak beledobni, de kivenni is lehet dolgokat, legfeljebb tilos

Sokan a visszaváltható üvegek titkainak nagy tudói. Ha tehát valaki két hatalmas szatyorral közlekedőket lát, akkor azok nem a nagy befőzésre készülnek, hanem egy környékbeli áruházig szeretnének elvergődni, a jutalom reményében, amit a kasszánál vehetnek át. Akadnak olyan fajta pillepalackok is, amik nem egyszeri használatra készültek, azok is komoly becsben vannak.

Mindez nem a képzelet szüleménye, a rutinos kukázó, Mihály árulta el a szakmai érdekességeket. Ő csak tudja, évek óta ebből próbál jövedelemre szert tenni. Még szerszámkészlete is van az oldaltáskájában. Az elektromos berendezésekre fókuszált, a rézkábelek leszerelése nem okoz neki gondot. Bár az még csak a munka fele, hiszen egy lakatlan területen, a műanyagot le kell égetnie a fémről, a környezetszennyezés oltárán is áldozatot bemutatva.

Akik ilyenre adták egykor a fejüket, azok természetesen a társadalom peremére sodródott szerencsétlenek. Gyakran, bár nem mindig, lehetnek közöttük hajléktalanok is. Akik pontosan jól ismerik a városi cég hulladékgyűjtő teherautóinak menetrendjét is. Hiszen annak nincsen értelme, hogy a kocsik után kullogjanak, üres konténereket fürkészsze.

Más a szelektív gyűjtő fosztogatása

A helyi kommunális vállalat a városban számos helyen működtet olyan hulladékgyűjtő szigeteket, ahol szelektív módon lehet eldobni a felesleges javakat. A fém, az üveg, illetve a papír más-más dobozba kerülhet, ha fegyelmezettek a lakók. Az ilyen területek „nagyüzemi” fosztogatása már bűncselekménynek minősül. Hiszen azok úgy vannak kialakítva, hogy nehéz

Írta:

2013. június 17. hétfő, 10:03

legyen hozzáférni a vágyott dolgokhoz, amik haszonnal kecsegtetnek. Mivel pedig a vállalkozásnak is komoly költségei vannak vele, hát a hozam is az üzemeltetőket illetné. Ha el nem oroznák előlük, de az már törvénybe ütközik, mai tudásunk szerint. A zárok megrongálásával amúgy is sokkal nagyobb kárt okoznak az elkövetők, mint azzal az eltulajdonított, 200 forintnyi értékkel, amit onnan elcsennek.